

aínkarím

9/2019
185

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

Milá farní rodino,

skončily nám prázdniny, dovolená, léto... Možná máme pokušení si myslet, že nastávají obyčejné, všední dny. Zaujala mě odpověď Matky Terezy, když se jí ptali na nejkrásnější den; odpověděla: „Dnes.“ To ne proto, že by prožila něco výjimečného, že by se zrovna vrátila z výletu, nebo že by si splnila nějaké životní přání. Naopak to bylo v den, který byl až moc „obyčejný“. Matka Tereza vnímala, že pokud je tento den prožitý s Bohem, pak může být nejkrásnější, i když jej žije uprostřed největšího zaměstnání a běžných denních starostí.

Náš život by se dal přirovnat k hudební skladbě: Když si zkusíme představit všechny krásné a příjemné okamžiky našeho života k vysokým tónům, běžné dny ke skupině tónů uprostřed stupnice, a těžkosti a bolesti k hlubokým tónům, zjistíme, že těch tónů uprostřed

je často v krásných písních nejvíce. Píseň našeho života by však nebyla tak krásná, kdyby se neobjevovaly výšky a hloubky. Je potřeba jak krásných vysokých tónů, tak těch „obyčejných“ tónů uprostřed, dokonce i těch těžkých hlubokých tónů.

Právě kombinace těchto tónů, kterou svěříme pod taktovku božského Mistra, dává zaznít nádherné a jedinečné skladbě. Tak se každý okamžik, každý den našeho života stává smysluplným, důležitým, a s jistým

odstupem i krásným. Je potřeba dvojího: přijímat své dny jako příležitost k tvorbě úžasné písně, a tyto tóny, tyto dny prožít s Bohem, který z nich vytváří jedinečnou skladbu.
o. Lukáš

PS: Matka Tereza mě překvapila mnoha svými odpověďmi. Proto bych vás o ně nechtěl připravit, a tak zde přidávám jeden z rozhovorů Matky Terezy. Její odpovědi označuji tučným písmem:

Nejkrásnější den? **DNES.**

Největší překážka? **STRACH.**

Nejlehčí věc? **MÝLIT SE.**

Největší chyba? **VZDÁT SE.**

Kořen veškerého zla? **SOBECTVÍ.**

Nejlepší rozptýlení? **PRÁCE.**

Největší neúspěch? **ZTRÁTA ODVAHY.**

Nejlepší odborníci? **DĚTI.**

Nezákladnější potřeba? **KOMUNIKACE.**

Nejhlubší radost? **BÝT UŽITEČNÍ DRUHÝM.**

Největší tajemství? **SMRT.**

Nejhorší vlastnost? **ZLÁ NÁLADA.**

Nejnebezpečnější člověk? **LHÁŘ.**

Nejhorší pocit? **HNĚV.**

Nejkrásnější dar? **ODPUŠTĚNÍ.**

Nejdůležitější instituce? **RODINA.**

Nejlepší cesta? **TA, KTERÁ JE SPRÁVNÁ.**

Nejpříjemnější zážitek? **VNITŘNÍ POKOJ.**

Nejvlídnější přijetí? **S ÚSMĚVEM.**

Nejlepší lék? **OPTIMISMUS.**

Největší uspokojení? **SPLNĚNÁ POVINNOST.**

Nejspolehlivější zdroj síly? **VÍRA.**

Nejpotřebnější lidé? **KNĚŽÍ.**

Nejkrásnější věc na světě? **LÁSKA.**

fotoreportáž pouť na Huslově

S otcem Lukášem

LUKÁŠI, MŮŽETE NÁM ŘÍCT NĚCO O SOBĚ, O SVÉ RODINĚ, ODKUD POCHÁZÍTE?

Narodil jsem se v Beskydech, v Čeladné, dne 26.2.1993. Mým domovem jsou Veřovice, vesnice, která leží mezi městy Nový Jičín, Štramberk a Frenštát pod Radhoštěm. Veřovice jsou obcí, která má asi dva tisíce obyvatel, a již obklopují hory a kopce, které miluji (nejvyšší je Velký Javorník, 918 m. n. m.). Farní kostel ve Veřovicích je zasvěcen Panně Marii Nanebevzaté.

Moji rodiče Václav a Růžena pocházejí z blízké vesnice Životice u Nového Jičína. Mám tři sourozence Helenu, Václava a Radka; ze sourozenců jsem nejmladší. Moje sestra Helena má tři děti a bratr Radek čtyři.

KDY JSTE POCÍTL POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ?

Po základní škole vedly mé kroky na Mendelovu střední školu v Novém Jičíně, kde jsem vystudoval obor „zdravotnický asistent“. Právě na střední škole jsem pocítil volání ke kněžství. Měl jsem v sobě touhu více sloužit Bohu a lidem, a myslel jsem si, že toto vnitřní volání budu naplňovat jako zdravotní bratr. Později se začalo ve mně ozývat, abych byl knězem. Tyto myšlenky jsem dlouho zavrhoval, ale po svědectví jednoho kněze na diecézním setkání mládeže, který prožíval něco podobného, jsem nad tím začal uvažovat. Protože jsem vnímal, že rozhodnutí jít cestou kněžství je velký krok, chtěl jsem od Boha znamení. Proto jsem jednoho dne řekl: „Ježíši, jestli mám být knězem, prosím tě, ať se mě někdo zeptá, zda chci být kněz. Abych poznal, že to není náhoda, ať se mě zeptá v blízké době, maximálně tohoto měsíce.“ Ještě toho dne se mě nečekaně zeptala na smlouvanou otázku kamarádka přes icq, a celý měsíc se mě ptali různí lidé (vzdálená rodina, sousedi, kamarádi, skauti). Po nějaké době jsem o tomto kroku začal pochybovat. Tehdy jsem si vzpomněl na sv. Františka z Assisi, který někdy náhodně otvíral Bibli, aby zjistil, jaký je Boží plán. Při prvním otevření jsem narazil na Starý zákon, kde se psalo o pozvání k hostině. Při druhém otevření jsem našel slova: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou vinici.“ (Lk 10,2) I toto byl jeden ze střípků, který posílil mé rozhodnutí jít cestou kněžství.

JAK JSTE PROŽIL LÉTA V SEMINÁŘI? CO BYLO VAŠIM ÚKOLEM?

V semináři, v Olomouci, jsem prožil celkem šest let. První rok byla formace v Teologickém konviktu (což je taková kněžská školka), ve které se člověk formuje lidsky, pracuje na svém vztahu k Bohu, a připravuje se na studium na teologické fakultě. Potom následovalo pět let seminární formace, které byly příležitostí k přebývání s Bohem, studiu, práci na sobě a poznávání úžasných lidí. Naš seminární ročník byl dobrý, hodně jsme drželi při sobě, a jsem Bohu vděčný, že mi poslal do cesty tak skvělé bratry.

V semináři jsem pět let zastával funkci zdravotníka (no, přežili všichni ☺) a tři roky jsem vedl studentské společenství mládeže. V posledním roce jsem také sloužil jako seminární jáhen. Na fakultě jsem ve vyšších ročnících vykonával funkci místopředsedy akademického senátu a člena disciplinární komise.

JAK VYPADÁ VÁŠ VOLNÝ ČAS, CO JE VAŠIM KONÍČKEM?

Mým největším koníčkem (více než koníčkem) je skauting. Okouzlili mě jeho ideály, zajímá mě skautská pedagogika, ale především jsem díky němu směl poznat velmi dobré lidi. Mezi mé další koníčky patří např. zájem o východní křesťanství, sběratelství (sbírám skautské šátky, kameny, turistické známky), líbí se mi vlaky (čím modernější, tím lépe :-)), mám rád výlety na hory či kopce, zajímám se o lidské povahy, občas se vrtám v teologii (neodradila mě ani fakulta :-)), líbí se mi křesťanské chvály a rád sloužím přímluvnou modlitbou, a mým velkým koníčkem jsou také moderní deskové hry (PS: najdu i tady spřízněné duše? ☺).

KDO JE VÁŠ OBLÍBENÝ SVĚTEC?

Ano, zájem o světce je také mým koníčkem ☺. Mou nejoblíbenější světicí - hned po Panně Marii - je jednoznačně sv. Terezie z Lisieux. Mám také rád sv. Faustynu Kowalskou, Františka a Kláru z Assisi, Matku Terezu, Gemmu Galgani, Marii Egypťskou, bl. Stefana W. Frelichowského, a samozřejmě sv. Lukáše a archanděly Rafaela, Michaela a Gabriela (kteří jsou mými birmovacími patrony). Na každých čtrnáct dní mám jednoho svatého, kterého prosím o přímluvu, a snažím se posunout v některé oblasti, v níž on vynikal.

CO BYSTE NA ZÁVĚR POPŘÁL NAŠIM ČTENÁŘŮM A FARNÍKŮM?

Přeji vám hodně Božího požehnání, sílu ke všemu, co vás čeká a radost v srdci. Přeji také, aby byla naše farnost domovem a rodinou, kde se rádi setkáváme, a společně jdeme za Bohem, u nějž nalezneme to, co svět nemůže dát ani vzít...

KEŽ U NÁS I TY ZAŽIJEŠ NAPLNĚNÍ TOHOTO KRÁSNÉHO PŘÁNÍ...

Milý a vážení!

Dostala jsem o prázdninách mail, nad kterým jsem zůstala sedět v úžasu. Nazvala bych ho „Úhel pohledu“ a zařadila bych ho do diplomové práce **Vysoké školy života s Ježíšem**. Po mém naléhání autorka souhlasila s uveřejněním...

Kež se tímto Bohu-milým přístupem k životním katastrofám povzbudíme a inspirujeme!

teta Fany

@ Mila Fany

Chci se s tebou podělit o radost. I když okolnosti by nějakou radost vlastně vylučovaly. Spis by člověk čekal kupu horkosti a rozmrzelosti. O to je to ještě lepší.

Cerven jsme promarodili včetně hospitalizace, cervencovou dovolenou s rodinami jsme promarodili taky, druhý týden v cervenci též. Toto pondělí jsme vyrazili na dva týdny do Recka, dva dny cesty autem a tam první ráno se syn vzbudil s horečkou. Padlo rozhodnutí a my v pátek dojeli domů. V Recku jsme tak nebyli ani 48 hodin. Dohromady nám cesta trvala čtyři dny (dva tam, dva zpět).

Ne že by me to vůbec nemrzelo (po pravdě trvalo dva dny než jsem to zkoušla) ale už nelituju toho co nemůžeme mít. Dekuji za to co máme:

- zvladla jsem sestičlennou rodinu sbalit na čtrnáct dní a navíc domů přijet s minimem spinavého prádla 😊
- cestu jsme zvladli bez nehod, bez karambolů, bez dlouhého čekání na hranicích, bez zvracení, bez blouzení, bez hadek,...
- jsme vsichni spolu a to se pocítá a už zas máme chut něco vymyslet a podnikat
- vykvetl mi mečík od tebe (kdybychom byli pryč, neviděla bych to poupe se rozvinout – je růžové, nezne a nadherne)
- dozralo mi první rajce HEUREKA!!!
- mam čas ucít se drnkat na ukulele
- zjistili jsme že hmatatelný solidní ostravský vzduch je LECIVÝ! Výsledky výzkumu zatím nemáme, ale syn už se podruhé uzdravil nebo téměř uzdravil prostě tím, že jsme dorazili domů. 😊
- uvedomila jsem si, že „to jsou male věci“. Je to jen dovolená která nevysla, nikdo se nezmrzácil, nikdo si neublížil,...

...

Cím víc hledám tím víc toho je. Radost je vdečnost srdce. Bohu díky!

Ne že bych vyhlížela další nemoci, ale hledím dalším dobrodružstvím s hlavou nesklonenou, teploterem v jedné ruce a nurofenem v druhé! Letu 3x zdar!!!

Informace září/říjen

- 29. 9. RŮŽENCOVÁ POBOŽNOST**, kaple Panny Marie a svaté Anny (u Lídlu)
16.00 modlitba růžence, 16.30 průvod do kostela Navštívení Panny Marie,
17.00 litanie a svátostné požehnání
- 11. 10. v 18.00 PODĚKOVÁNÍ ZA DAR ŽIVOTA P. PAVLA VÁCHY A P. VÍTĚZSLAVA
ŘEHULKY**, kostel Svatého Ducha Hlavní celebrant bude Mons. Martin
David. Srdečně zveme všechny farníky.
- 12. 10. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MINISTRANTŮ NA HUKVALDECH**
- 16. 10. VÝROČÍ POSVĚCENÍ KAPLE VE VÝŠKOVICÍCH**
- 19. 10. BENEFIČNÍ BĚH PRO STANDU**, kostel Svatého Ducha
- 20. 10. VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA SVATÉHO DUCHA**